OBČASNÍK DIAMO

ČÍSLO 05/06
KVĚTEN/ČERVEN 2026
ROČNÍK XXXII (XLVIII)

Dny otevřených dveří DIAMO ZBLÍZKA | Cesta od průmyslové výroby ke klidné krajině | Hornictví není minulost. Je to know-how, které Ostravsko potřebuje i do budoucna | Účast na XXVIII. konferenci Radionuklidy a ionizující záření ve vodním hospodářství | Zásah báňských záchranářů ZBZS Libušín v Českém Krumlově | Sociální centrum zvládlo nápor poživatelů sociálních dávek | Studenti ze Španělska na jezeře Most | 3. místo v soutěži Rozkoš RESCUE 2026 | Konference Sanační technologie | Propad v obci Chvaleč | Propad v Otovicích u Karlových Varů | Cvičný chemický poplach ve Stráži pod Ralskem | První pomocí neublížíš | Poděkování! | Dobrovolní báňští záchranáři v našem podniku | Skok přes kůži DIAMO | Zasedání horního soudu ve Stříbře | Novinka v JOBce! | Tradiční prvomájový výlet je za námi

Areál technologie NDS 10 ve Stráži pod Ralskem během dne otevřených dveří

Dny otevřených dveří DIAMO ZBLÍZKA

Rádi představujeme naši práci veřejnosti, proto se v sobotu 13. června konalo hned několik dnů otevřených dveří v našich provozech. Návštěvníci si tak mohli prohlédnout ZBLÍZKA provoz ve Stráži pod Ralskem, Archiv DIAMO v Brodě u Příbrami, Čistírnu důlních vod v Dubenci u Příbrami a pro rodinné příslušníky zaměstnanců DIAMO jsme připravili fárání do Dolu Žofie v Orlové. Pro malé návštěvníky byl připravený zajímavý doprovodný program. Našimi provozy prošlo během jednoho dne několik stovek velkých i malých návštěvníků.

Odborníci v odštěpném závodě Stráž a v čistírně důlních vod provedli zájemce provozy, do kterých se veřejnost běžně nedostane. Během komentovaných prohlídek jim ukázali celý proces čištění, přísná pravidla pro zpracování a také zajímavosti ze své denní práce.

V Archivu DIAMO bylo možné projít místa, kde jsou uloženy historické dokumenty. Ty mapují především těžbu uranu v Československu. Návštěvníci si mohli prohlédnout originál 600 let staré mapy Příbrami i moderní skenery pro digitalizaci dokumentů. Velký zájem byl o promítání filmu Uranové legendy a virtuální realitu ukazující skutečné prostory dolu. Děti si mohly zkusit vytěžit uran v počítačové hře nebo vyluštit křížovky.

Děkujeme všem našim zaměstnancům, kteří se podíleli na přípravě i průběhu těchto akcí!

Hana Volfová
specialistka komunikace, ŘSP

Prezentace práce ZBZS Libušín

Měřické oddělení Příbram

Digitální těžba uranu v Minecraftu

I dospělí si mohli vyrýžovat zlato...

Promítání filmu Uranové legendy

Velký zájem byl i o náš stánek v centru Příbrami

Komentované prohlídky v Čistírně důlních vod v Dubenci

Lisování kalů v technologii NDS 10 ve Stráži pod Ralskem

Ve stejný den se konalo fárání rodinných příslušníků na Dole Žofie v Orlové

Cesta od průmyslové výroby ke klidné krajině

Odkaliště v Mydlovarech se už zelenají

S panem Ondřejem Vlasákem, technickým pracovníkem provozního úseku Mydlovary, si povídáme v areálu bývalého podniku MAPE Mydlovary u Českých Budějovic. Zde se provádělo přepracování uranové rudy k získání uranu. Provoz fungoval od 60. let minulého století do roku 1991 a zaměstnával cca 800 lidí především z okolních vesnic. Později došlo k útlumu těžby uranu, tedy i k útlumu jeho následného zpracování. Několik let zůstal areál opuštěný. Státní podnik DIAMO dostal za úkol provést rekultivaci celého území. Nyní se již blíží ke konci procesu páté ze sedmi odkališť.

Co jsou odkaliště a proč vznikala?

Z procesu přepracování uranové rudy vznikal kal, který bylo nutné někde uložit. Vytvořily se tedy kalové jímky, tzv. odkaliště. Úkolem státního podniku DIAMO je nyní rekultivace 223 ha plochy, na kterých je celkem sedm odkališť. Pět odkališť je již zrekultivováno. Zbývá ještě dokončit dvě poslední, která mají rozlohu celkem 60 ha. A to je práce, která nám bude trvat ještě přibližně deset let, protože každý rok realizujeme cca 6 ha plochy.

Čím odkaliště obtěžovala místní obyvatele?

Historicky zde obyvatele zřejmě obtěžovala těžba lignitu, která zde byla zahájena v roce 1917 a ukončena v roce 1973. Vytěžené prostory později posloužily právě pro ukládání odpadních kalů, kam se plavil tzv. rmut, což je jemně namletá hornina (prach) s vodou. Ten zůstával volně ložený, v suchém období zvyšoval prašnost a kontaminoval okolí.

Soužití s prostorem, který se právě rekultivuje, není v mnoha ohledech jednoduchý. Co to konkrétně obnáší pro tuto lokalitu?

Od roku 1987 se musel veškerý výplňový materiál do odkališť navozit, což byly desítky miliónů tun. Enormně se tedy zvedla kamionová doprava v místech, kde vedly spíše silnice třetí třídy, které nebyly na tuto situaci připravené.

Pro snížení dopravní zátěže jsme postavili komunikaci, která se vyhnula obcím…

Ano, v roce 2011 jsme postavili obchvat nejbližší obce Olešník, abychom ulevili okolním obcím. Tím jsme celou dopravu usměrnili a všichni dopravci museli novou trasu začít využívat. Od roku 2014 státní podnik DIAMO využívá také vlakovou vlečku pro dopravu části materiálů pro odkaliště.

Důležitá je tedy spolupráce se všemi sousedy našeho areálu.

Každý čtvrt rok se scházíme se zástupci okolních obcí a také se zaměstnanci odboru životního prostředí Jihočeského kraje na kontrolních dnech staveb. Na nich je otevřeně informujeme o tom, co se právě děje a probíráme i případné problémy, které je v souvislosti s naší činností trápí.

Měli jste ještě nějaké závažné problémy související s rekultivací odkališť?

Ano, například jsme museli vyřešit situaci, kdy nám nadbilanční voda v odkalištích začala reagovat s naváženým sanačním materiálem a do okolí se šířil zápach, který obtěžoval obyvatele okolních obcí.

Odkaliště jsou velmi dobře utěsněna, ale co se děje s povrchovou vodou, které na tak velké ploše není málo?

Během rekultivace celé oblasti jsme vybudovali systém odvodu povrchových vod, což bylo důležité jak pro náš areál, tak pro okolní obce. Ty měly za větších dešťů problém s množstvím srážkové vody. Například jsme vybudovali soustavu stok a gravitační kanalizace z odkaliště K III pro odvod vody v délce 2,7 km do stoky Svatopluk pod obec Olešník. Ta zároveň eliminuje průtok povrchových vod při deštích. V září 2024 se při povodních ukázalo, že tento systém výborně funguje a obec Olešník vše přestála bez větších škod. Drenážní voda se po přečištění vypouští do Vltavy a její kvalita se pravidelně kontroluje.

Nejen voda, ale celé nově vzniklé území se důkladně monitoruje.

Provádíme průkazný monitoring několika složek životního prostředí, např. prašného spadu, měření radonu, monitoring podzemních i povrchových vod z potoků a rybníků. Jsou zde podzemní monitorovací vrty i měření na povrchu. Státní úřad pro jadernou bezpečnost také provádí nezávislé kontroly. Monitorujeme pět stacionárních stanic na prosávání vzduchu k ověření výskytu radioaktivity. Hodnoty nám ukazují, že její úroveň je pod předepsaným limitem. Obracní se na nás i starostové okolních obcí, pro jejichž obyvatele provádíme např. měření obsahu látek v medu v nezávislých laboratořích.

Právě jste získali kolaudační rozhodnutí pro čtvrté hotové odkaliště, páté bude brzy následovat. Co tahle naše činnost přinese okolním obcím a proč se to všechno vlastně dělá?

Po třech dekádách práce se postupně dostáváme do fáze, kdy už jsme dokončili odkaliště, která jsou nejblíže okolním obcím. Zbývá ještě dodělat poslední dvě odkaliště, která jsou ale umístěna v centrální části celého areálu, tedy nejdále od obcí. Postupně dochází ke snížení dopravního zatížení okolních obcí. Vybudované komunikace v oblasti zůstanou a budou i nadále sloužit pro odvedení zejména kamionové dopravy mimo obce.

Největším přínosem bude vznik klidové zóny, která zde vznikne po desítkách let těžby lignitu, chemickém zpracování uranové rudy, provádění sanačních a rekultivačních pracích. Z měsíční krajiny vznikne přírodní areál, který už teď zabydlují běžná zvířata i rostliny.

Jaká výsadba je povolena na rekultivovaných plochách?

Lesy zde vzniknout nemohou, protože rekultivované plochy se nesmí narušit kořenovým systémem stromů. Plochy oséváme nejen trávou, ale např. v projektové dokumentaci odkaliště K IV/C1Z je navrženo osetí ploch lučními květy, které podpoří rozvoj pestré biosféry s výskytem motýlů a jiného hmyzu. Mohou zde růst solitérní nízko kořenící keře. Spolupracujeme s přírodovědci, kteří nám doporučují vhodná stanoviště pro konkrétní rostliny. Celá oblast je také ptačí oblastí, radíme se proto s odborníky, např. z Agentury na ochranu přírody a krajiny, kteří nám doporučují vhodné postupy. Vybudovali jsme dva ostrovy pro hnízdění ptáků. V našem sousedství je ptačí park Zbudovská blata, se kterým také spolupracujeme. Jednou budeme pouze správci nového území, protože po 100 letech tu bude zase klid… ■

Hana Volfová
specialistka komunikace, ŘSP

Hornictví není minulost. Je to know-how, které Ostravsko potřebuje i do budoucna

Co se děje s krajinou po těžbě? Jak se hlídají stará důlní díla, metan nebo důlní vody? A proč mají obory Hornicko-geologické fakulty VŠB-TUO stále větší význam? O tom mluvili v podcastu DIAMO ředitel odštěpného závodu Karviná, Rostislav Dudáš, a děkanka Hornicko-geologické fakulty VŠB-TUO, Hana Staňková.

Ostravsko a Karvinsko mají hornictví hluboko ve své historii. Pro mnoho lidí je spojeno hlavně s černým uhlím, doly a těžbou, které region formovaly desítky let. Jenže příběh hornictví nekončí uzavřením dolů. Naopak. Právě po skončení těžby začíná složitá práce, která není vždy vidět, ale je zásadní pro bezpečnost lidí, krajiny i budoucí rozvoj území.

Stará důlní díla, důlní vody, metan, rekultivace, monitoring, práce s daty, stabilita území nebo nové využití průmyslových areálů. To všechno jsou témata, která dnes spojují Hornicko-geologickou fakultu VŠB-TUO a státní podnik DIAMO.

„Hornicko-geologická fakulta učí porozumět tomu, co se děje a bude se dít s krajinou kolem nás. Učí plánovat její správnou a bezpečnou budoucnost," říká děkanka fakulty Hana Staňková.

Podobně to vidí také Rostislav Dudáš, ředitel odštěpného závodu Karviná státního podniku DIAMO. Podle něj dnes nejde jen o likvidaci následků těžby, ale také o odpovědnou přípravu území pro další využití. „Naší snahou je, aby se lokality mohly bezpečně vracet k životu. K tomu je potřeba odbornost, data, terénní zkušenost i spolupráce s městy, krajem a dalšími partnery," vysvětluje.

Celý rozhovor naleznete zde:

■

Dagmar Indrstová
specialistka komunikace, ŘSP

Rozhovor s Rostislavem Dudášem a Hanou Staňkovou

Účast na XXVIII. konferenci Radionuklidy a ionizující záření ve vodním hospodářství

Prezentace výsledků zonálních odběrů v Rožné

V dubnu se konal v Českých Budějovicích již XXVIII. ročník konference Radionuklidy a ionizující záření ve vodním hospodářství. Odbornou garantkou byla Ing. Barbora Sedlářová, vedoucí oddělení radiologie Výzkumného ústavu vodohospodářského T. G. Masaryka, v.v.i., v Praze.

Po zahájení konference následovaly bloky odborných příspěvků zástupců řady institucí, například Státní úřad pro jadernou bezpečnost (SÚJB), Správa úložišť radioaktivních odpadů (SÚRAO), Státní ústav radiační ochrany (SÚRO), Akreditované analytické laboratoře ALS Czech Republic, Státní ústav jaderné, chemické a biologické ochrany v.v.i. (SÚJCHBO), Výskumný ústav vodného hospodárstva Bratislava (VÚVH), Český hydrometeorologický ústav (ČHMÚ) či Ústav jaderné fyziky Akademie věd České republiky (ÚJF ČAS). Přednášky se zabývaly nejen aktuálními právními předpisy, ale také současnými laboratorními metodami, kterými jsou radionuklidy stanovovány a dále vyhodnocovány. Nechyběly ani příspěvky z praxe týkající se například monitoringu na vybraných lokalitách pro umístění hlubinného úložiště radioaktivních odpadů v České republice či nakládání s haldami identifikovanými jako materiál se zvýšeným obsahem přírodních radionuklidů. Ty byly nalezeny během výstavby dálnice D11 v blízkosti tepelné elektrárny Poříčí. V rámci této konference jsme měli i my, oddělení geologické ze závodu Příbram, možnost prezentovat výsledky zonálních odběrů důlních vod ze slepé jámy R7S na ložisku Rožná.

Velmi si vážíme příležitosti zúčastnit se této konference a rovněž diskuse, během níž jsme navázali kontakt s Ing. Barborou Sedlářovou. Ta se zabývá mj. stanovením stabilních a nestabilních izotopů ve vodě. Otevřeli jsme tak možnost budoucí spolupráce, která by mohla být přínosná zejména při řešení propojenosti jednotlivých ker zatápěného kladenského revíru. Exkurze na vodárenskou věž v Českých Budějovicích pak představovala zajímavé zpestření celého programu.

Kateřina Chroustová
technická pracovnice, geoložka
o. z. Příbram

Sociální centrum zvládlo nápor poživatelů sociálních dávek

Největší nápor poživatelů Sociálního centra DIAMO na ulici Sirotčí v Ostravě-Vítkovicích bývá každoročně v lednu až březnu, kdy pracoviště Sociálního centra v úředních dnech, pondělí a středa, navštíví tisíce poživatelů za účelem podpisu daňových prohlášení na běžný rok.

Toto prohlášení podepisují poživatelé deputátního příspěvku a rentisté. Dosáhnou tak k faktickému navýšení pobírané sociálně zdravotní dávky v řádech sto korun až tisíců korun. I přes mimořádné nasazení referentek Sociálního centra se tvoří před jednotlivými kancelářemi dlouhé fronty, a tím roste nervozita poživatelů sociálních dávek. Ke zklidnění situace přispívá profesionální přístup jednotlivých referentek, které se poživatelům snaží maximálně pomoci. Letos došlo ke vstřícnému kroku ze strany závodu Karviná, které upozornilo zaměstnance odštěpného závodu na neparkování svých automobilů před Sociálním centrem, neboť poživatelé sociálních dávek jsou často pohybově hendikepováni. Rovněž došlo v prostorách Sociálního centra k rozšíření míst k sezení.

V letošním roce byla situace o to složitější, neboť Sociální centrum bylo pověřeno podle nařízení vlády č. 167/2016 Sb., ve znění nařízení vlády č. 415/2020 Sb. administrací restrukturalizačního příspěvku propouštěných zaměstnanců OKD, a.s., které zahájilo konečnou fázi restrukturalizace a k 31. 1. 2026 uvolnilo cca 750 zaměstnanců převážně rubáňových kolektivů a k 28. 2. 2026 cca 150 zaměstnanců z úpravny uhlí. Další snižování stavu zaměstnanců v letošním roce bude pokračovat dle postupu útlumových prací. Převážná většina uvolňovaných zaměstnanců má nárok na restrukturalizační příspěvek ke zmírnění sociálních dopadů souvisejících s restrukturalizací a útlumem činnosti právnických osob zabývajících se těžbou černého uhlí. Sociální centrum proto zřídilo detašované pracoviště v prostorách budovy personálních služeb na lokalitě ČSM Sever, v období 11. 2. 2026 až 20. 2. 2026, 16. 3. až 17. 3. 2026, 14. 5. 2026 a 11. 6. 2026, kde dva zaměstnanci Sociálního centra napomáhali propuštěným zaměstnancům s vyplněním žádosti o tento příspěvek. Seznamovali budoucí poživatele s jejich povinnostmi a pravidly při poskytování tohoto příspěvku. Na toto detašované pracoviště docházelo více než 80 žadatelů o tento příspěvek denně. K dnešnímu dni bylo takto zadministrováno 892 žádostí o tento příspěvek.

Vyplněním žádosti o restrukturalizační příspěvek práce zaměstnanců Sociálního centra nekončí, následuje další náročná administrace tohoto příspěvku spočívající ve zpracování žádostí, jejich kontrole, vyčíslení výše příspěvku a maximální době pobírání příspěvku. Jelikož tato dávka je dávkou Ministerstva průmyslu a obchodu, které má konečné slovo ve schválení, respektive k neschválení tohoto příspěvku. Zaměstnanci Sociálního centra musí zpracovat do deseti dnů od podání žádosti o restrukturalizační příspěvek podklad pro schválení tohoto příspěvku Ministerstvem průmyslu a obchodu. Po obdržení souhlasu s poskytnutím tohoto příspěvku z Ministerstva průmyslu a obchodu, je nutno zpracovat oznamovací dopis jednotlivým schváleným poživatelům této sociální dávky o její výši a době pobírání a zaslat ho doporučeně do vlastních rukou, a to vše opět do deseti dnů od obdržení souhlasného stanoviska Ministerstva průmyslu a obchodu. V této činnosti jim aktivně napomáhali i zaměstnanci ze Stráže pod Ralskem.

Mimo činnosti spojenými s restrukturalizačním příspěvkem musí zaměstnanci Sociálního centra zvládat veškerou agendu všech vyplácených sociálně zdravotních dávek jimiž jsou renty, zvláštní příspěvek horníkům a deputáty. Činnosti Sociálního centra se snažíme modernizovat a umožňujeme poživatelům co nejvíce elektronickou komunikaci, ale v některých činnostech je osobní kontakt nezbytný. Je třeba si uvědomit, že práce s lidmi uspokojuje, ale je tou nejsložitější. Za aktivní přístup v řešení této agendy patří velké poděkování všem zúčastněným, a především zaměstnankyním Sociálního centra.

Pavel Kaša, vedoucí odboru
sociální centrum, ŘSP

Zásah báňských záchranářů ZBZS Libušín v Českém Krumlově

Při své práci se báňští záchranáři ZBZS Libušín často dostávají na velmi zajímavá místa. Naposledy pracovali přímo v historickém centru Českého Krumlova, kde na břehu Vltavy, v Rybářské ulici, ústí na povrch odvodňovací štola bývalého grafitového dolu Arnošt.

Z rozsáhlého, opuštěného a zatopeného podzemí vytéká štolou důlní voda v množství přibližně 30 litrů za minutu, kterou je nutno průběžně odvádět. Voda je silně mineralizovaná, obsahuje hlavně vápník, železo a sírany. V důlním prostředí, nyní téměř bez přítomnosti kyslíku, způsobují tyto složky pouze slabé zakalení a charakteristické okrové zabarvení vody. Problém nastává, když se vytékající důlní voda dostane do styku se vzdušným kyslíkem. Oxidací vznikají sraženiny, které se usazují v odpadním potrubí a vytvářejí na jeho stěnách pevnou krustu. Proto je třeba odtokový systém pravidelně čistit, jinak hrozí nahromadění vody v podzemních prostorách a následný průval, jak tomu bylo například v roce 2003.

Štola Arnošt je v současné době přibližně 50 metrů od ústí uzavřena betonovou hrází. V její spodní části je přes hráz vyvedena dvojice odtokových trubek, kterými voda za běžných podmínek volně odtéká a je dále odváděna korytem v počvě štoly a potrubím pod Rybářskou ulicí do Vltavy. V hrázi je dále osazeno vypouštěcí potrubí s uzavíracím ventilem, které umožňuje řízené vypouštění vody, nahromaděné za hrází, pokud by odtokové potrubí nebylo funkční. Přes hráz vede ještě průlezné potrubí, které umožňuje vstup do prostoru za hrází a odstranění jemných kalů, které přitékající voda postupně přináší.

A právě vyčištění celého odtokového systému, který postupem času přestal být funkční a za hrází se začala hromadit voda, bylo úkolem báňských záchranářů. Zdaleka však nešlo jen o vlastní čištění. V prostředí památkově chráněného centra města bylo nutno před zahájením prací vyřešit střety zájmů a získat povolení od všech dotčených orgánů a organizací. Kromě standardních povolení bylo třeba vykomunikovat i stanoviska organizací, se kterými záchranáři běžně nespolupracují. Osloven tak byl například Národní památkový ústav, či povodí Vltavy, jenž určilo pravidla pro regulované vypouštění důlních vod do řeky.

Dalším problémem bylo také načasování prací. Veškerá povolení bylo třeba získat tak, aby práce bylo možno provést v krátkém časovém úseku mezi zimními měsíci a zahájením hlavní turistické a vodácké sezony.

Vše se však podařilo včas připravit, a tak záchranáři postupně vyčistili odtokový systém od řeky až k uzavírací hrázi. Vypouštěcí potrubí v hrázi osadili novým ventilem a odpustili nahromaděnou důlní vodu.

Pak už je čekala nejnáročnější část úkolu, a sice vstup do prostoru za hrází a odsátí nahromaděných jemných kalů. Tyto práce bylo nutno s ohledem na nedýchatelné ovzduší v prostoru za hrází (vysoký obsah oxidu uhličitého a s tím spojený téměř nulový obsah kyslíku) provést v dýchacích přístrojích formou plánovaného nehavarijního zásahu báňských záchranářů. Vlastní zásah provedly dvě pětičlenné čety záchranářů pod vedením Bc. Jakuba Carvana, směnového technika ZBZS Libušín, ve dnech 14. a 15. dubna.

Po otevření průlezu záchranáři vstupovali do prostoru za hrází a v dýchacích přístrojích postupně odsávali nahromaděné kaly. Úzké uličky historického centra neumožňují přístup těžké techniky, a tak záchranáři čerpali materiál do připravených IBC nádrží (bádií), které na terénních automobilech převáželi na nedaleké překladiště. Tam kaly přebíral velkoobjemový sací vůz odborné firmy, specializované na ekologickou likvidaci tekutých a sypkých odpadních materiálů. Takto postupně záchranáři vyčistili celý akumulační prostor za hrází včetně odtokového potrubí, celkem ze štoly odvezli téměř 20 m^3 kalů.

Nyní je celý odtokový systém štoly Arnošt znovu plně funkční a turisté i vodáci si mohou opět nerušeně vychutnávat krásy Českého Krumlova.

Petr Šarboch
vedoucí ZBZS Libušín, o. z. HBZS

Štola Arnošt v Českém Krumlově

Studenti ze Španělska na jezeře Most

Exkurze španělských studentů na jezeře Most

Víte, kde je Santa Amalia? Ve Španělsku. Právě odtud jsme na jezeře přivítali účastníky programu Erasmus+ společně se žáky ze Základní a mateřské školy z Horního Jiřetína.

Největším zážitkem pro ně byla projížďka na loďce a také prohlídka přesunutého kostela Nanebevzetí Panny Marie. Podívali se i na jeho původní místo s výsadbou stromů, kde stál před přesunutím.

„Exkurze byla velmi zajímavá a přínosná pro všechny zúčastněné. Velké poděkování patří panu Josefu Švecovi, vedoucímu střediska Kohinoor, za perfektně připravenou exkurzi," zaznělo od studentů.

Zaměstnanci střediska Kohinoor během exkurzí pravidelně prezentují svou práci různým návštěvníkům jezera Most. Často sem jezdí odborníci zabývající se rekultivací bývalých těžebních lokalit, především z Německa. Dále zde čerpají znalosti a zkušenosti studenti technických i přírodovědných oborů z místních i vzdálenějších škol. A odezva je vždy pozitivní. ■

Hana Volfová
specialistka komunikace, ŘSP

3. místo v soutěži Rozkoš RESCUE 2026

Noční zásah během soutěže RESCUE 2026

Požár na diskotéce? Tma, kouř a křik zraněných, zakrývání mrtvých... Nočním zásahem 33 družstev záchranářů odstartovalo cvičení záchranných složek Rozkoš RESCUE 2026 na vodní nádrži Rozkoš u České Skalice.

Odštěpný závod HBZS Ostrava vyslal tým ze Závodní báňské záchranné stanice v Odolově ve složení Tomáš Vašina, Petr Šafář, František Volman a Lukáš Pullman. Všichni jsou zkušenými zdravotníky, kteří v rámci poskytování přednemocniční péče zasahují u různých nehod a v kritických situacích. Ve velmi tvrdé konkurenci vybojovali 3. místo v kategorii laiků.

V soutěži poměřilo své síly 33 týmů ve dvou kategoriích: 20 týmů profesionálů (lékaři, profesionální zdravotníci a studenti lékařských oborů od 2. ročníku) a 13 týmů laiků (báňští záchranáři, vodní záchranáři, týmy bez profesionálního lékařského vzdělání).

Účastníci soutěže měli za úkol správně zasáhnout v 15 simulovaných situacích a pomoci různě postiženým pacientům. Například správně posoudit a zvládnout kolaps těhotné ženy, pomoci topícímu se opilci nebo poznat, že úraz nohy na výletě je vlastně skryté týrání dítěte, bylo opravdu náročné. A nešlo jen o samotnou zdravotnickou pomoc. Dobrovolníci na místě měli za úkol vytvořit svým chováním velmi nepříjemné a nátlakové situace, protože součástí hodnocení zasahujících byl i empatický přístup k pacientům. A že se opravdu snažili práci zdravotníkům znepříjemnit! Ale taková je realita a všichni na ni musí být připraveni.

Celou akci každý rok organizuje největší a nejstarší vodní záchranná služba v ČR – Vodní záchranná služba Českého červeného kříže. Ta byla založena už v roce 1968.

Gratulujeme našim kolegům k získání 3. místa a děkujeme za skvělou reprezentaci našeho podniku! ■

Hana Volfová
specialistka komunikace, ŘSP

Konference Sanační technologie

Letošní 28. ročník konference Sanační technologie, organizovaný společností Vodní zdroje Ekomonitor, spol. s r. o., ve spolupráci s Vysokou školou chemicko-technologickou v Praze, Státnym geologickým ústavom Dionýza Štúra, Univerzitou Pardubice, Technickou univerzitou v Liberci, Masarykovou univerzitou v Brně, Univerzitou Komenského v Bratislavě, Českou zemědělskou univerzitou v Praze a státním podnikem DIAMO, se konal v Uherském Hradišti ve dnech 13. až 15. května 2026. Nad konferencí převzalo záštitu Ministerstvo životního prostředí a jejími hlavními tématy byla tentokrát národní i evropská legislativa pro odstraňování starých ekologických zátěží, operační programy životního prostředí, nové sanační technologie a jejich využití v praxi českých a slovenských firem.

Prezentace Pavla Vostarka z podniku DIAMO

Během třídenního jednání odeznělo 24 odborných příspěvků a vystoupení a prezentováno bylo 8 posterových sdělení z oblasti vývoje, výzkumu a projektů inovativních sanačních technik a technologií, kterému naslouchalo více než 180 účastníků.

Úvodní část konference patřila legislativně správní problematice, v níž například Ing. Alexandra Skopcová, ředitelka odboru environmentálních rizik a ekologických škod MŽP, přítomné seznámila s aktuálními legislativními výzvami v oblasti environmetálních rizik a vyšší ministerský rada MŽP Mgr. et Mgr. Jan Berka prezentoval implementaci směrnice Evropského parlamentu a Rady o monitorování a odolnosti půdy.

Celý jeden blok přednášek byl věnován řešení mimořádné události ze dne 28. února 2025, kterou byla havárie nákladního vlaku s benzenem v lokalitě Hustopeče nad Bečvou. Chronologii a činnost ČIŽP od vzniku havárie po současnost přiblížil Mgr. Aleš Novák, Ph.D., a postup sanace lokality řízený státním podnikem DIAMO prezentoval manažer tohoto projektu, Ing. Pavel Vostarek. Zástupci společnosti DEKONTA, a. s., Ing. Milan Horák a RNDr. Ondřej Urban, Ph.D., poté seznámili účastníky s výsledky dosud aplikovaných sanačních technologií na lokalitě a jejich hodnocení z pohledu supervizora uvedla Ing. Dagmar Bartošová a Jiří Unčovský ze společnosti Vodní zdroje Ekomonitor, spol. s r. o.

Z řady dalších zajímavých příspěvků za zmínku jistě stojí hodnocení starých ekologických zátěží z hlediska ochrany zdraví, přednesené MUDr. Magdalenou Zimovou, CSs., ze Státního zdravotního ústavu, anebo problematika mikroplastů v životním prostředí v podání prof. RNDr. Tomáše Cajthamla, Ph.D., z přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy.

Příjemným zpestřením, které se již stalo pravidlem, jsou poutavé přednášky Ing. Radima Ptáčka, Ph.D., ze společnosti GEOoffice, s. r. o., z jeho cest za poznáváním exotických krajů očima sanačního geologa. Tentokráte to byl exkurz do náhorní planiny a Velké příkopové propadliny v Etiopii.

V rámci již tradičně bohatého doprovodného programu mohli účastníci konference také navštívit Centrum výzkumu mikrobiální biomasy společnosti EPS biotechnology, s. r. o., v Kunovicích, vyvíjející inovativní biotechnologické procesy k tvorbě alternativ k chemickým produktům, seznámit se s jejich využitím či je přímo v praxi otestovat v minipivovaru ROTOR.

28. ročník této konference byl úspěšně zakončen třetím dnem jednání a všichni „sanačníci" se již těší na ročník 29., který by se měl konat příští rok v Hradci Králové. ■

Pavel Vostarek
vedoucí odboru ekologie, ŘSP
člen programového výboru konference

Propad v obci Chvaleč

Na začátku jara mohli naši záchranáři ze ZBZS Odolov začít pracovat v terénu, kam se kvůli dlouhé zimě dříve nedostali.

V dubnu zahájili práce na sanaci opuštěného důlního díla v obci Chvaleč, kde došlo k propadu zeminy do staré štoly. V 50. letech minulého století byl v těchto místech proveden průzkum pro případnou těžbu uranu, která ale nikdy nezačala. V místě ústí důlního díla na povrch bylo třeba vykácet vzrostlé stromy, odstranit pařezy a zdemolovat starou železobetonovou uzavírací zeď. Díky jejich odborným zkušenostem a s pomocí specializované techniky se vše podařilo v krátké době zrealizovat a zpřístupnit tak samotné ústí štoly pro nástup záchranářů k průzkumu neznámých podzemních prostor. Ukázalo se, že hloubka štoly je 115 metrů, ale již po 7 metrech je zatopená. Bylo tedy nutné další průzkum provést speciální ponorkou. Nebylo ovšem možné prozkoumat celou štolu kvůli popadané výdřevě. Poté bylo možné vytvořit plán zajištění a začít pracovat. Podzemní prostory důlního díla báňští záchranáři vyztužili armaturami, zalili betonovou směsí a okolí štoly sanovali do původní podoby, kterou měla krajina před příchodem uhlokopů. ■

Hana Volfová
specialistka komunikace, ŘSP

Práce báňských záchranářů v terénu ve Chvalči u Trutnova

Propad v Otovicích u Karlových Varů

Likvidace propadu v Otovicích u Karlových Varů

Když dojde k propadu v krajině, kde se v minulosti těžilo, jsou tu báňští záchranáři, aby ochránili lidi i zvířata. U obce Otovice u Karlových Varů se na poli objevil propad starého důlního díla o hloubce cca 3 metry. Jeho likvidaci zadalo státnímu podniku DIAMO Ministerstvo životního prostředí. Práce provedli naši báňští záchranáři ze ZBZS Libušín.

Záchranáři vymezili výstražnou páskou bezpečnostní pásmo s vyznačeným zákazem vstupu. Pro zpřístupnění pozemku s propadem nákladním vozidlům vybudovali dočasný sjezd z asfaltové komunikace. Do prostoru propadu pak instalovali 3 injektážní jehly z ocelové perforované trubky o délce cca 6,5 m.

„Propad jsme vyplnili litou cementovou pěnou s minimální pevností v prostém tlaku 5,0 MPa přibližně 0,5 m pod úroveň okolního terénu," doplňuje Martin Hahn, mistr a směnový technik ZBZS Libušín. Tuto směs přivezly na místo automixy a do propadu ji dopravilo čerpadlo betonových směsí. Rozvolněnou horninu pod vrstvou zpevněného zásypu poté záchranáři stabilizovali pomocí nízkotlaké injektáže, k tomu použili celkem 9 t jílocementové injektážní směsi. Zbylý volný prostor poté doplnili zeminou, aby se pozemek mohl dál zemědělsky využívat. Nakonec odstranili sjezd z asfaltové komunikace a předali pozemek zpět jeho majiteli.

Teď už byste zasažené místo jen těžko hledali. ■

Hana Volfová
specialistka komunikace, ŘSP

Cvičný chemický poplach ve Stráži pod Ralskem

Simulovaný zásah ve Stráži pod Ralskem

Na konci května se na provozním úseku č. 1 odštěpného závodu Stráž konal, jako každoročně, cvičný chemický poplach – letos s námětem únik chlóru z kontejneru při přepravě.

Bylo simulováno selhání brzd na tahači, který se převrátil po manévru, aby nedošlo k nárazu do technologií. Došlo k proražení pláště cisternového kontejneru a úniku chlóru do ovzduší. Řidič oznámil havárii na inspekční službu, která začala řídit likvidaci havárie. Povolaní báňští záchranáři ze ZBZS Hamr opět úspěšně zdolali únik chlóru za využití jak doprovodného vozidla Scanie cisterna „požární výjezd", tak nového výjezdového vozidla Ford Tranzit. Nechyběla i záložní četa na záchranu pohřešovaných zaměstnanců. V akci byl i zdravotnický výjezd, který zachraňoval poraněného řidiče tahače. Celkem se cvičení zúčastnilo 32 zaměstnanců.

Havárie opět úspěšně zdolána. ■

Andrea Studničná
referentka – právní agenda, kontrola a zvláštní úkoly, o. z. Stráž

První pomocí neublížíš

Dne 18. května se na ředitelství státního podniku DIAMO konalo školení první pomoci, kterým nás provedli záchranáři z Hlavní báňské záchranné stanice Ostrava pan Jan Šulej a pan Josef Gottwald.

V rámci připraveného školení jsme si připomněli, jak správně reagovat v situacích, kdy je potřeba poskytnout první pomoc. Nechyběly praktické rady, zajímavé příklady z praxe ani prostor pro naše dotazy. Přestože se jednalo o vážné téma, neslo se školení v příjemné atmosféře a díky vyprávění obou lektorů nebyla nouze ani o úsměvné momenty.

Školení první pomoci na ředitelství DIAMO

V závěru jsme si mohli vyzkoušet kardiopulmonální resuscitaci a práci s defibrilátorem, což bylo pro mnohé z nás cennou zkušeností.

Za příjemně strávený čas, nové poznatky i ochotu podělit se o zkušenosti děkujeme oběma kolegům. Věříme, že získané informace nám mohou jednou pomoci zachovat klidnou hlavu a správně zareagovat v situaci, kdy na tom bude opravdu záležet, protože „První pomocí neublížíš". ■

Barbora Musilová
sekretářka ředitele, ŘSP

Dobrovolní báňští záchranáři v našem podniku

Víte, že v našem podniku máme kromě jednotek profesionálních báňských záchranářů také dobrovolníky? Ti musí v prvé řadě splňovat všechny požadované předpoklady pro tuto profesi a dále neustále udržovat své znalosti a dovednosti, stejně jako profesionálové.

Na Závodní báňské záchranné stanici Odolov se koná výcvik dobrovolných báňských záchranářů pravidelně po celý rok. Jsou jimi naši zaměstnanci, kteří by v případě potřeby byli k dispozici při vedení zásahu na svém pracovišti nebo v obvodu působnosti příslušného odštěpného závodu. Využili bychom zejména jejich znalosti místního prostředí, která je nutná pro bezpečné zvládnutí vzniklé mimořádné události. Také by mohli doplnit tým profesionálních báňských záchranářů kdekoliv v ČR. Aby byli rovnocennými partnery, musí získat a udržovat odbornou kvalifikaci i fyzickou kondici. Každé tři měsíce musí absolvovat cvičení v podzemí nebo v dýmnici a také školení první pomoci a dýchací techniky na stanici se stálou pohotovostí. ZBZS Odolov disponuje cvičným polygonem určeným pro tyto účely. Ve stísněných prostorech se dají simulovat různé podmínky zásahu, např. kouř s nulovou viditelností, transport těžkého břemene (váha dospělého člověka) atd. A s plným vybavením, potmě a s dýchacím přístrojem to opravdu není jednoduché… ■

Hana Volfová
specialistka komunikace, ŘSP

PODĚKOVÁNÍ!

Vážené kolegyně, vážení kolegové,
díky Vaší štědrosti a solidaritě se z dobrovolné finanční sbírky zaměstnanců DIAMO podařilo zakoupit vozidlo pro Natálku, dceru našeho kolegy.

Vážení,

díky Vaší neuvěřitelné podpoře jsme mohli převzít automobil, který zásadně změní každodenní život naší dcery Natálky. Rádi bychom Vám ze srdce poděkovali. Velmi si vážíme nejen Vaší finanční pomoci, ale i důvěry, ochoty pomoci a lidskosti, kterou jste nám v průběhu celé sbírky projevili. Každý příspěvek pro nás znamenal naději, každý projev podpory nás posouval blíž k cíli. Díky Vám máme nyní možnost zajistit Natálce komfortnější, bezpečnější a důstojnější každodenní fungování. Auto pro nás není jen dopravní prostředek – je to větší svoboda, jistota a možnost být flexibilnější v péči, kterou naše dcera potřebuje. Vaší pomoci si nesmírně vážíme a bereme ji jako velký dar, na který nikdy nezapomeneme. Jsme vděční, že máme kolem sebe lidi s tak velkým srdcem. Ještě jednou děkujeme, že jste byli součástí této důležité cesty s námi.

S úctou a vděčností
Michal, Martina a Natálka Novákovi

Slavné, vysoké a neomylné prezidium

Skok přes kůži DIAMO

Dne 28. 5. 2026 se uskutečnil 2. Skok přes kůži podniku DIAMO. Po velkém úspěchu, který sklidil historicky 1. Skok v roce 2025 bylo jasné, že tato jedna z nejvýznamnějších hornických tradic se musí stát nedílnou součástí kulturního života podniku DIAMO, která tímto vyjadřuje svoji příslušnost k hornické historii. A tak se 150 natěšených semestrů, semestrik a funkcionářů sešlo ve Stonavě, v poslední hornické obci, kde se ještě letos těžilo černé uhlí. Již od 14:30 hodin ladila smečka celou sesi pod vedením slavného, dědičného a doživotního cantora v podání nezapomenutelného Pepy Grima.

Celou sesi řídil a celý večer přitápěl pod kotel Pepa Kasper z HBZS v Ostravě, v roli slavného, vysokého a neomylného prezídia (SVNP). V prezidiální tablici zasedli: Ludvík Kašpar, Martin Klátil, Rosťa Dudáš a senátor Ondřej Feber v rolích slavných a vysokých adlátů, kteří bouřlivě fandili svým favoritům, kteří byli usazeni ve třech tablicích. Tablici levou, kde seděli zástupci závodu Karviná a část závodu Příbram, vedl Vašek Dorazil. Středové tablici, kterou reprezentovali zástupci ředitelství a závod Stráž, šéfoval Vladimír Polášek. Pravou tablici pak doslova komandoval Jarda Provázek. Ten hned při představování všem potvrdil, že jeho přezdívka Igor Hnízdo je zasloužená a jeho životní krédo: „K sobě tvrdý, k ostatním brutální“, je zcela výstižné. Pro neznalé, Skok se řídí Pivním zákonem, který se skládá z 90 paragrafů, kde nejpodstatnější je § 5, a to, že SVNP má vždy pravdu a neomezenou moc po dobu celého Skoku.

Součástí Skoku bylo svěcení tupláku, což je jedna z významných ceremonií Skoku, ale hlavně Salamandr. Salamandr je zcela jistě nejpůsobivější a nejdojemnější úkon Skoku, v kterém se vzpomíná na naše kamarády, kteří již nejsou mezi námi a sledují naši sesi již jen z hornického nebe.

Semestriky Stáňa a Lucie

Sese 2. Skoku přes kůži

Po představení všech funkcionářů bylo přijato do cechu hornického 6 nových semestrů a semestrik, a to: Láďa Ekert, Pavel Hradec, Lenka Wernerová, Míša Ondrušák, Eva Černá a Šimon Mrázek. A pak začaly pivní škandály, což jsou soutěže, na které se těšili a evidentně někteří i poctivě trénovali. Soutěže probíhaly mezi jednotlivými tablicemi a bylo jich celkem sedm. Začalo to pivní štafetou čtyřčlenných smíšených družstev, hod gumákem do vaničky semestrik a tuplák jednotlivců. Dalšími soutěžemi byl hod gumákem semestrů, silová soutěž Diamácký bivoj a hlavně poskytování první pomoci dámě v nesnázích. Ta vzbudila největší zájem osazenstva, když úkolem bylo ovázat semestriku rolí toaletního papíru, coby obvazovým materiálem a přenést ji na urgent, což byla náročná trasa napříč sálem. Poslední soutěží pak byl souboj kontárií, kde si to kontrária v přímém souboji rozdala, kdo vypije nejrychleji celůvku pivní masti o absolutní vítězství ve všech soutěžích. Tento finální a prestižní souboj vyhrál Jarda Provázek u tablice pravé a potvrdil tak svoje mírně upravené Coubertinovo olympijské heslo: „Není vůbec důležité se zúčastnit, ale hlavně vyhrát“.

A tak celý Skok po téměř pěti hodinách zpěvu, soutěží a vtipů dospěl do svého závěru. Účastníci Skoku projevili velikou štědrost a vybrali mezi sebou na charitu více jak 70 000 Kč. Ty byly rozděleny pro DIAKONII Ostrava, která se stará o mentálně postižené děti a na péči syna našeho spolupracovníka z HBZS Adama Zegzulku, který má taktéž vážné zdravotní problémy. „Diamáci“ tímto gestem ukázali velké srdce a připomněli si, že jsou součástí hornické rodiny, kde kamarádství bylo vždy na prvním místě. A to je smyslem Skoku, což na závěr SVNP zakončil slovy: „Všechno jednou končí, i dnešní sese, slovutní semetři, slutné semestriky, slavné sese bylo mi ctí dnes tady s vámi pobýt. Byli jste skvělí a za rok opět.

S pozdravem Zdař Bůh!

Josef Kasper
ředitel odštěpného závodu HBZS

Zasedání horního soudu ve Stříbře

Přátelé Bratrstva sv. Barbory

V sobotní 14. hodině se setkáváme před hotelem Alexandr abychom si připomenuli 225 let od zřízení Horního úřadu. Proslov má předseda Bratrstva sv. Barbory K. Neuberger, starosta města M. Záhoř a předseda Českého báňského úřadu M. Štemberka. Poté se účastníci seřadili na vnitřní straně náměstí a malý hornický průvod prošel kolem radnice a dále směrem na muzejní náměstí a průchodem do klášterních zahrad.

K předsednickému stolu pro zasedání horního soudu ve Stříbře po minimálně 10 létech jsou zváni tito členové horního soudu, jak při svém nočním zasedání rozhodla Výkonná rada Bratrstva sv. Barbory ve Stříbře. Zasedání tohoto horního soudu je mimořádné, mimo pevně stanovené termíny. Zveme B. Merce, emeritního předsedu Obvodního báňského úřadu v Plzni, E. Veselényho, předsedu Slovenského báňského úřadu, M. Štemberku, předsedu Českého báňského úřadu, M. Záhoře, starostu královského horního města Stříbra a horního mistra a horního soudce K. Neubergera.

Prvním bodem programu byla hornická karmína „Hornický stav budiž velebený“, kterou pod vedením paní učitelky B. Červené a H. Schimra zazpíval Pěvecký sbor při ZŠ Mánesova ve Stříbře. Dále přidali písničky „Stávaj Hanzo hore“ a „Proto tedy připijme hornickému stavu“. Dalším bodem programu bylo pár vět od K. Neubergera, pár vět od starosty královského horního města Stříbra M. Záhoře, samozřejmě od nejvyššího představitele našeho hornictví M. Štemberky, předsedy Českého báňského úřadu, a dalších hostů. Poté již program pokračoval podle scénáře, soutěže a jiné. Nezapomněli jsme ani na ocenění našich členů či členů ostatních hornických spolků (medailí sv. Barbory, stříbrským hornickým křížem či diplomy). Stříbrským hornickým křížem byli oceněni Ing. M. Štemberka, Ing. E. Veselényi a Z. Navrátil. Předseda ČBÚ ocenil děkovným listem M. Heneše, K. Čecha, K. Malého a A. Neubergerovou. Zlatou plaketu předsedy ČBÚ obdržel K. Neuberger. I předseda HBÚ Banská Štiavnica E. Veselényi ocenil naše členy, a to Z. Navrátila, V. Nejedlého a R. Černého. I on předal K. Neubergerovi děkovný list a Čestný odznak HBÚ. V různých disciplínách např. „Pivním souboji" žen vyhrála D. Janotová, u mužů vyhrál E. Juriga. Ke zdolání 30 cm dlouhé kremrole se některé dámy obětovaly a vyhrála B. Bartoňková. Ústrojovou kázeň zvládl nejlépe M. Pacia a vědomostní hornickou soutěž M. Hippmann. Rovněž Cech příbramských horníků a hutníků uskutečnil „Skok přes kůži“, kdy jsou adepti přijímáni do cechu hornického, kterého se zúčastnilo pět našich členů. Akce byla ukončena písničkou „Kamarádi dolů sfárejme“. Poté kdo měl chuť mohl na exkurzi do našeho muzea, kterou moderoval bývalý ředitel Z. Navrátil. K poslechu nám do ouška zahrál J. Schimmer. Občerstvení nemohlo chybět. Vše ostatní, které je potřeba k takovéto akci zajistil, ten nahoře nad námi, tzn. počasí, vyšlo fantasticky. Doufám, že se všem přítomným a hlavně čestným hostům, u nás líbilo.

Zdař Bůh!

Karel Neuberger, předseda Bratrstva sv. Barbory ve Stříbře

Novinka v JOBce!

Všimli jste si, že je pro vás připravený nový modul v naší JOBce? Pod dlaždicí ZPRÁVY najdete aktuální novinky z našeho podniku – O vás a pro vás je tahle nová část Jobky! Co se kde děje a na čem se pracuje? Na jednotlivé zprávy můžete kdykoliv reagovat, komentovat je nebo jim dát like. Prostě sdílet naši společnou práci a být v obraze. Tak to zkuste – je to jednoduché a stojí to za to!

váš odbor komunikace

Tradiční prvomájový výlet je za námi

Ani v letošním roce tomu nebylo jinak! Dne 1. května se konal tradiční hornický zájezd – prvomájový výlet, který pořádá Hornicko-historický spolek pod Ralskem. V letošním roce to byl už 12. zájezd, takže nazývat tento výlet slovem „tradiční“ je namístě.

Účastníci výletu (autor Miroslav Janošek)

Cílem letošního zájezdu byl Český kras, konkrétně Koněpruské jeskyně, následoval přejezd do Tetína a třetí zastavení bylo na poutním místě Svatý Jan pod Skalou. Každé z těchto míst bylo velmi zajímavé a svým způsobem i jedinečné.

Koněprusy, Koněpruské jeskyně – Prus znamená kůň, bílý kůň mimochodník; nad obcí se na vrchu Zlatý kůň rozkládá největší český jeskynní systém objevený v roce 1950. Vedle pozoruhodné krápníkové výzdoby s tzv. koněpruskými růžicemi (prokřemenělé krápníky nevyskytující se v jiných jeskyních) bylo zde nalezeno velké množství kostí zvířat (starých až 200 000 let), lidské kosti druhu Homo sapiens fossilis (60 000 let) včetně kostěných a kamenných nástrojů těchto lidí. V 15. století zde byla tajná penězokazecká dílna. Po prohlídce jeskyní následovala procházka po jižních svazích Zlatého koně – prosluněné vápencové stráně hostí řadu chráněných rostlin. Nikomu z nás neunikl pohled na nedaleký kamenolom Čertovy schody s těžbou kvalitního vápence, no prostě krásná báňská to činnost napohled.

Tetín – jedno z nejstarších sídlišť v Čechách, na skále nad Berounkou situované hradiště z 9.– 10. století. Bylo zde sídlo kněžny Ludmily, vdovy po přemyslovském knížeti Bořivojovi, která zde byla v roce 921 zavražděna. Podle kronikáře Kosmy založila hrad Teta, dcera bájného knížete Kroka. Viděli jsme zde románský kostel sv. Kateřiny, gotický kostel sv. Ludmily (barokně upravený) a v jádře románský kostel sv. Jana Nepomuckého. V letech 1553–1539 byl farářem na Tetíně český kněz, spisovatel a kronikář Václav Hájek z Libočan. Výhled z Tetína do údolí řeky Berounky byl úžasný.

Svatý Jan pod Skalou – poutní místo v údolí Loděnického potoka, zvaného Kačák. Podle pověsti žil zde v jedné z jeskyň v 9. století jako poustevník svatý Ivan, syn charvátského knížete Gostimysla (pozn.: kmen Charvátů ze severovýchodních Čech). V jeskyních byly nalezeny stopy osídlení např. ze starší doby kamenné. S barokním klášterním kostelem sv. Jana Křtitele souvisí tři barokně upravené jeskyně. Vzkvétajícím poutním místem se Svatý Jan stal po roce 1589, kdy byly v jeskyni nalezeny domnělé ostatky svatého Ivana. K prosperitě tohoto místa přispěl i minerální pramen Ivanka, vyvěrající pod kostelem vedle jeskyně. Hlavním magnetem je zde výhled z vrcholu Skály, jejíž relativní převýšení nad údolím je 180 metrů a kam se i několik účastníků tohoto výletu vydalo, aby se pokochalo pohledem na bývalý klášterní areál z výšky – prostě nádhera.

Letošního zájezdu se zúčastnilo 26 nadšených turistů a členů našeho spolku, počasí nám přálo a všichni si výlet a jeho program pochvalovali a už nyní se těšíme na příští výlet.

Za Hornicko-historický spolek pod Ralskem Miroslav Janošek a Eduard Horčík

OBČASNÍK DIAMO

OBČASNÍK DIAMO. **Vydává:** vedení s. p. DIAMO. **Vychází:** 12× ročně. **Adresa:** DIAMO, státní podnik, Máchova 201, 471 27 Stráž pod Ralskem, IČO: 00002739
Redakce: press@diamo.cz, tel.: 487 892 018. **Sazba:** redakce Občasníku DIAMO. **Tisk:** UNIPRESS, spol. s r. o., Turnov. **Registrace:** MK ČR E 24318
Pro vnitřní potřebu s. p. DIAMO. Fotografie a texty: redakce Občasníku DIAMO, není-li uvedeno jinak.
Příspěvky označené jako ODBORY *vyjadřují názory odborářů a nemusejí se shodovat s názory redakce.*

Uzávěrka vydání: 15. 6. 2026